

Anmärkningar och tips om farotyper

Fysikaliska faror



En blandning kan medföra andra faror än sina enskilda beståndsdelar. Exempelvis kan en blandning som innehåller ett brandfarligt ämne och ett oxiderande ämne vara explosiv.

I praktiken finns följande möjligheter vid klassificering med avseende på fysikaliska faror:



1. Hitta de testdata som transportklassificeringen bygger på och använd dem för att fastställa CLP-klassificeringen.

2. Hitta data från tillförlitliga källor och använd dem.

3. Göra lämpliga tester.



Om du använder alternativ 1 måste du tänka på att transportsektorn använder en hierarki för farorna, vilket innebär att en allvarligare fara kan ha företräde framför en mindre allvarlig. Den principen gäller inte för CLP, även om det finns situationer när den är tillämplig: ett ämne eller en blandning som kan ha explosiva egenskaper ska t.ex. av uppenbara skäl inte testas för sin brandfarlighet. Generellt gäller att det krävs testdata och att transportklassificeringen inte räcker.



Alternativ 2 kan i praktiken endast tillämpas för enkla fysikaliska faror, t.ex. brandfarlighet för vätskor.

Flampunkten från en tillförlitlig källa kan användas, men den är sällan tillgänglig för blandningar.



För alternativ 3 finns den information du behöver i Vägledning om tillämpning av CLP-kriterier.

När nya tester görs avseende fysikaliska faror för att få fram klassificeringsunderlag måste testerna utföras i enlighet med ett relevant erkänt kvalitetssystem (t.ex. GLP) eller av laboratorier som uppfyller relevanta erkända standarder (t.ex. ISO 17025). Se Frågor och svar (Q&A) för CLP ID 268.

Anmärkningar och tips om farotyper

Hälsofaror



I praktiken finns det sällan hälsodata att tillgå som gäller direkt för en blandning. Om relevant, tillförlitlig och vetenskapligt giltig information finns kan den dock vara av hög kvalitet för klassificeringsändamål. Det kan t.ex. finnas rapporterade fall av sensibilisering för blandningen hos människa. Dessutom kan vissa fysikalisk-kemiska parametrar även påverka klassificeringen avseende hälsofaror: blandningens pH-värde har relevans för dess frätande och irriterande egenskaper och dess kinematiska viskositet kan behöva mätas för att bedöma aspirationstoxiciteten.

I de flesta fall måste klassificeringen avseende en blandnings hälsofara bygga på de data som finns att tillgå för de enskilda ämnena i blandningen. För vissa faror, nämligen akut toxicitet, frätande/irriterande effekt på huden och irritation/allvarlig ögonskada bygger strategin för att klassificera en blandning på teorin om additivitet: varje ingående ämne antas bidra till den sammantagna faran i proportion till sin potens och koncentration. För narkotiska effekter och irritation av luftvägarna bör även varje ämnes bidrag betraktas som additivt om det inte finns belegg för att effekterna inte är additiva. Det finns särskilda metoder som beskrivs i respektive farokapitel för att härleda den övergripande klassificeringen genom en additiv beräkning (CLP bilaga I, avsnitten 3.1.3.6, 3.2.3.3.4, 3.3.3.3.4 och 3.8.3.4.5).

I CLP-förordningen skiljer sig de flesta beräkningar från dem som tillämpas enligt direktivet om farliga beredningar. Därför kan äldre slutsatser inte användas. Särskilt gäller att koncentrationsgränserna för akut toxicitet, irritation av hud och ögon samt reproduktionstoxicitet nu är strängare i vissa fall. Därför kan en blandning som tidigare klassificerats enligt direktivet om farliga beredningar nu klassificeras som farligare. Dessutom gäller att även en blandning som inte klassificeras enligt direktivet om farliga beredningar kan behöva klassificeras enligt CLP-förordningen. Du måste kontrollera detta noga.

Anmärkningar och tips om farotyper

Miljöfaror



I nuläget innefattar miljöfarorna endast en klass: "farligt för vattenmiljön". Den inneboende faran för vattenlevande organismer omfattar både akuta effekter och långtidseffekter, och faroklassen är uppdelad i enlighet med detta. Kategorierna akut respektive kronisk fara tillämpas oberoende av varandra.

Vanligen finns det ingen information om blandningars farlighet för vattenmiljön. När det finns toxicitetsdata för vattenmiljöer går det dock att använda dessa för klassificering. Generellt behöver man använda klassificeringarna för de ingående ämnena som grund för att härleda en korrekt faroklassificering för den slutliga blandningen. En metod med viktade summeringar tillämpas, som använder multiplikationsfaktorer (M-faktorer). Begreppet M-faktorer har införts för att ge ökad vikt åt mycket giftiga ämnen vid klassificering av blandningar, och faktorerna måste fastställas av tillverkare, importörer och nedströmsanvändare för ämnen som klassificeras som Aquatic Acute 1 och/eller Aquatic Chronic 1 (se avsnitt 1.5.2 i Vägledning om tillämpning av CLP-kriterierna).

Importörer eller formulerare behöver inte ta fram nya testdata för att fastställa blandningens klassificering avseende farlighet för vattenmiljön.

Anmärkningar och tips om farotyper

Farligt för ozonskiktet



Om en blandning innehåller 0,1 procent av ett ämne som är farligt för ozonskiktet måste blandningen klassificeras i enlighet med detta.

Egenskaper som tas över från direktivet om farliga beredningar, märkning med EUH-angivelser

Vissa fysikaliska egenskaper och hälsoegenskaper som inte ingick i GHS har tagits över från direktivet om farliga beredningar till CLP-förordningen. Dessa egenskaper och respektive EUH-angivelser förtecknas i bilaga II till CLP-förordningen, DEL 1: KOMPLETTERANDE FAROINFORMATION. Hänsyn måste tas till dessa egenskaper vid bedömningen av faror.

